

H Avram: Nu există nici riscul unor infiltrații...Avem încă un baraj secundar de retenție. Aceste exfiltrații sunt pompate pe iaz și circulă în proces...Dacă citiți Raportul de evaluare a impactului asupra mediului, o să vă elucidați...

M Săndulescu: Nu-i adevărat! Mai există și alte substanțe nocive care vor fi produse de exploatare...Dacă o să se facă. Sperăm că nu. Din exploziile care vor fi nenumărate pentru a deschide cele 4 cariere, rezultă o concentrație mare de azot în atmosferă și această concentrație va dăuna mediului înconjurător.

G Petrescu: V-ați pus problema ce se întâmplă în momentul în care detonati o cantitate foarte mare?Roșia Montană este găurită. Sunt foarte multe galerii...Pe unde se duce suflul acela? Prin galerii...Cum puteți controla asta?

H Avram: Este o rețea, dacă vă interesează, de peste 140 de km de galerii cu un volum de peste 4 milioane metri cubi extrași din aceste galerii. Toate aceste lucruri le cunoaștem. Avem chiar un model tridimensional.

Un miliard de dolari, impozite la stat

Redactor: Să trecem peste această problemă, care, să spunem, va fi studiată de specialiști și de o comisie internațională...Alt aspect : știm că nu este un proiect de interes național...

H Avram: Nu s-a decis, pentru că nu a solicitat nimeni, niciodată, să fie considerat național.

M Săndulescu: Îmi pare foarte rău...Academia Română și președintele ei au subliniat-o în mai multe conferințe publice că nu este un proiect național. A fost publicat și în presă acest lucru. Nu este un proiect de interes național

H Avram: Cu tot respectul, însă nu Academia Română hotărăște. Există un temei legal în baza căruia se decide dacă un proiect este sau nu de interes național

G Petrescu: L-ați obținut? Cine o să hotărască?

H Avram: Nu cred că o să hotărască nimeni, pentru că nu intenționăm să solicităm ca acest proiect să fie declarat de interes național. Este, probabil, cea mai mare investiție din Transilvania...

Redactor:Până acum, putem spune că nu este un proiect de interes național...Ce veți face cu oamenii care nu vor să plece din zonă, pentru că nefiind un proiect național nu aveți dreptul să-i strămutați. În plus, vor fi „impactate”, așa cum vă place să spuneți, câteva cimitire și două biserici...

H Avram: Da. Vor fi mutate două biserici. Dacă cineva nu dorește, va trebui să ne spună foarte clar, pentru că asta înseamnă o întârziere pentru proiect. Va trebui să reanalizăm anumite aspecte. Proiectul însă poate să-și urmeze cursul, bineînțeles cu întârzierile pe care le implică mutarea anumitor obiective.

G Petrescu: De câți ani vă spun acești oameni foarte clar că nu vor să plece? Ce este greu de înțeles? Sunt oameni din Asociația Alburnus Maior...

H Avram: Ei locuiesc în zona protejată sau în afara obiectivelor proiectului. Nu avem de a face cu un impact asupra proprietăților lor.

G Petrescu: Undele seismice din exploziile pe care le veți produce vor afecta în mod evident casele lor, centrul istoric, bisericile...Nu o să fie nevoie să le mai demolați dumneavoastră. Se vor dărâma singure.

H Avram: Nu o să fie afectate, pentru că este prevăzută o barieră de protecție între limita carierelor și casele locuite. Beneficiile pe care statul român le are din taxe și impozite se ridică la aproximativ 1 miliard de dolari și nu cred că este o sumă la care statul își permite să dea cu piciorul.

Producția minei? 300 de tone de aur și 1700 de tone de argint

Redactor: Câte tone de aur veți scoate?

H Avram: Pe durata de viață a proiectului, vor fi extrase 300 de tone de aur.

Redactor: Și mai sunt și alte metale ...

H Avram: Da. E vorba de 1700 de tone de argint...Rezervele au fost confirmate. Au fost verificate anual de companii de auditare internaționale și de băncile care finanțează acest proiect.

M. Săndulescu: Depinde ce rezultate ale explorărilor le-ați dat acestor companii...

Redactor: Ce urmează să faceți după aceste dezbateri publice care au avut loc în România și Bulgaria?

H Avram: Va trebui să primim o listă a întrebărilor puse de publicul interesat în etapa de participare publică. Va trebui să răspundem detaliat și să venim cu soluții concrete la fiecare întrebare. Acest raport va fi trimis autorităților de reglementare. În speță, Ministerul Mediului. Acesta are deja o comisie de analiză tehnică, care va studia din punct de vedere calitativ raportul de evaluare a impactului asupra mediului și răspunsurile la întrebări, apoi există o perioadă de 40 de zile în care trebuie să fie anunțată o decizie.

Redactor: Care este temerea dumneavoastră cea mai mare?

H Avram: Sincer, nu am nicio temere. Cred în proiectul ăsta...Cred că este din punct de vedere tehnic un proiect extraordinar și o oportunitate pentru România...

Fiasco ecologic sau „mină de aur” pentru buget?

G Petrescu: Din punct de vedere social, este un fiasco...

H Avram: Din punct de vedere social, este singura șansă ca regiunea Munților Apuseni să fie relansată...

M Săndulescu: Fals!

H Avram:...Credem că acest proiect poate să devină un catalizator pentru relansarea zonei. O să-i sprijinim în timpul etapei operaționale. Există acel fond de 25 de milioane de dolari care va revigora zona protejată. Acolo vor fi desfășurate activități alternative.

G Petrescu: Dar ce facem cu familiile pe care le-ați învrăjbit?Tinerii împotriva părinților, ca să-i forțeze să își vândă casele?

H Avram: Noi n-am învrăjbit pe nimeni. În procesul de achiziție a proprietăților, aplicăm reglementările Băncii Mondiale....Tratăm pe toată lumea cum se cuvine...

G Petrescu: Și Banca Mondială vă spune că trebuie să vă duceți la tineri și să-i amenințați că nu vor mai avea serviciu dacă nu-și conving părinții să vândă casa, nu?

H Avram: Nu știu despre ce vorbți dumneavoastră...

M Săndulescu: Probabil că a fost acolo și știe...

H Avram: Eu sunt acolo de trei ani și aș putea să afirm altceva, însă nu vreau să comentez aceste acuzații.

G Petrescu: Știați că, de curând, au început să se întorcă oameni în Roșia, pentru că nu au fost bine primiți acolo unde s-au dus?

H Avram: Nu știu de unde aveți dumneavoastră informațiile acestea. Noi avem un program de monitorizare a relocațiilor. Ținem legătura cu fiecare familie. Chiar avem date și vă stăm la dispoziție cu ele...Nu știu despre ce familii vorbiți...

G Petrescu: S-au întors familii...Acum e un război psihologic între dumneavoastră, care îi

presăți să plece și cei de acolo, care fac referire la vechiul mit al blestemului aurului, care se pare că a început să prindă...

H Avram: Nu știu. Cred că deja folosim colaje din articole de presă...

G Petrescu: Nu-i adevărat! Nu sunt colaje. Am fost acolo și am vorbit cu oameni care se plâng. Dar altceva vreau să spun. Nu avem un stat funcțional. Compania Gabriel Roșia Montană e interesată să câștige bani, să facă un profit cât mai mare. Problema este că autoritățile statului român nu-și fac treaba. Nu monitorizează, nu văd ce se întâmplă acolo, nu se duc sau se duc și cine știe ce constată...

Redactor: Asistă la aceste dezbateri reprezentanți ai Ministerului Mediului...Întocmesc apoi un raport și vom vedea concluziile....

G Petrescu: Din punct de vedere politic, ar fi o victorie extraordinară pentru actualii guvernanți dacă ar respinge acest proiect. Ar fi o lovitură de imagine nemaipomenită, pentru că ar dovedi că în România statul funcționează.

H Avram: Cred că statul român nu-și permite la ora actuală să dea cu piciorul la 3,7 miliarde de dolari, la un beneficiu de 2,5 miliarde de dolari...

G Petrescu: Acestea sunt cifre pe care le lansați dumneavoastră așa, în van. Statul român va trebui să aibă grijă de niște reziduuri...Ce se va face statul dacă operatorul,adică dumneavoastră, care sunteți înregistrați în Insulele Barbatoș...

H Avram: Vi se pare. Firma este înregistrată în Toronto și este cotate la bursă...

G Petrescu: Dar ce se întâmplă dacă declară falimentul?

H Avram: Există legislație în România și la nivelul Uniunii Europene...

G Petrescu: Așa cum am pățit la Baia Mare, când australienii au plecat și au dat faliment și noi am rămas cu ce am rămas?

H Avram: Există un fond de siguranță de cel puțin 35 milioane de dolari.

M Săndulescu: Da. Dar noi rămânem cu gropile...

H Avram: O componentă importantă a acestui program o reprezintă cheltuielile de refacere a mediului

Redactor: 35 de milioane de dolari sunt depuși înainte de începerea exploatarei într-un cont, ca o garanție, în cazul în care firma este posibil să dea faliment...

H Avram: Da. Și această garanție va fi abdatată în fiecare an.

Zarurile au fost aruncate?

Redactor: Punem punct aici anchetei noastre, cu sentimentul insatisfacției de a nu fi putut oferi cititorilor și alte opinii sau explicații referitoare la dramatica dilemă ce caracterizează adoptarea unei decizii finale cu privire la viitorul Roșiei Montane. După părerea mea, zarurile au fost aruncate! Chiar dacă protestele și argumentele care avertizează asupra unor consecințe nefaste în plan social și ecologic sunt pe deplin îndreptățite, pașii în direcția materializării proiectului Roșia Montană continuă să avanseze, cu încetineală uneori, dar sigur.

Trag această concluzie, observând faptul că autoritățile decizionale nu manifestă, la această oră, vreo opoziție netă, preferând să adopte o atitudine de expectativă de care compania interesată de finalizarea proiectului se folosește prin amplificarea acțiunilor de persuasiune socio-psihologică în rândul populației locale.

Desigur, procedurile și parcursul demersurilor necesare până la momentul intrării sau nu în legalitate a proiectului nu s-au încheiat. Surprizele nu sunt excluse, nici într-un sens, nici în celălalt. Dacă ar fi să dau un pronostic, aș zice că, în cele din urmă, proiectul Roșia Montană va primi „undă verde”, dar pe un traseu cu restricții. Spre dezamăgirea evidentă a taberei ecologiste. N-ar fi prima dată când „conștiința verde” ar fi sacrificată pe altarul intereselor economico-financiare.